

ОДГОВОРНОСТ ПОСЛОДАВЦА ЗА ШТЕТУ КОЈУ ЈЕ ЗАПОСЛЕНА ПРЕТРПЕЛА ПРЕ ЗАКЉУЧЕЊА УГОВОРА О РАДУ

Послодавац није дужан да запосленој накнади штету на име неостварене зараде у периоду пре закључења уговора о раду у ком су, у судским поступцима вођеним по тужби запослене, поништаване његове одлуке о избору других кандидата за пријем у радни однос на радно место на ком је потом она засновала радни однос.

Из образложења:

„У конкретном случају, парничне странке су закључиле Уговор о раду бр. 1316 од 19.10.2018. године, на основу ког је тужиља ступила на рад код туженог 22.10.2018. године. У спорном периоду од 01.02.2014. године до 22.10.2018. године, тужиља није била у радном односу код туженог, па он није дужан да јој накнади штету на основу одредбе члана 164. Закона о раду. Одговорност туженог не постоји ни на основу одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, јер то што је тужени, погрешном применом закона, у том периоду, доносио незаконите одлуке о избору кандидата по конкурсима на ком је и тужиља била пријављени кандидат, није основ за накнаду штете тужиљи. Последице неправилне примене закона отклањају се коришћењем правних лекова (редовних и ванредних), па је тужиља вођењем спорова против туженог у којима су његове незаконите одлуке поништене, остварила своје право на рад закључењем Уговора о раду са туженим бр. 1316 од 19.10.2018. године. То што тужиља на основу претходно донетих одлука туженог о избору других кандидата није изабрана и није засновала радни однос код туженог пре закључења уговора о раду 19.10.2018. године није основ за накнаду штете тужиљи на основу одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, пошто одлуку о избору одређеног кандидата за пријем у радни однос доноси искључиво послодавац, који има дискреционо право избора (или неизбора) између пријављених кандидата који испуњавају услове конкурса. Осим тога, тужени је закључењем уговора о раду, тужиљи омогућио да оствари право на рад, па су неосновани наводи њене ревизије да јој је тужени причинио штету. Због тога, тужиља неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.“

(Сентенца из пресуде Врховног суда Рев2 2731/2022 од 11.10.2023. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 5.11.2024. године)